

særdeles Indtryk ogsaa paa mig. Den ærede Minister erklærede nemlig, at en saadan Skat var en Nødvendighed for Regjeringens Førelse, for Sagens Gang, og da jeg nu aldrig har haft i Sinde ved den Rægtelse, jeg havde paatænkt, at frembringe et saadant Resultat, men alene havde troet, at man maatte kunne hjælpe sig igjennem ved at bruge af Kassebeholdningen og Reserveconden, forsaavidt Balancen ikke skulde stille sig gunstigere, end der var Udsigt til ved Afgivelsen af Betænkningen angaaende Finantsloven, seer jeg mig nu nødsaget til at afvige fra den Beslutning, jeg oprindeligt havde tænkt mig at maatte tage. De Grunde, som foruden denne, der oprigtig talt er Hovedgrunden, have bevæget mig hertil, er, at dengang jeg i sin Tid ikke deltog i den Erklæring, som findes i Slutningen af det sidste Afsnit af Finantsudvalgets Betænkning om Nødvendigheden af en saadan Skat, da var Balancen forudsat et være gunstigere, end det nu tilfaldt har vist sig, at den vil blive. Der er dernæst ogsaa siden den Tid indtruffet en Omstændighed, i hvilken jeg har haft min gode Andeel, og som gjør Balancen mindre gunstig, nemlig Vedtagelsen af Loven angaaende Dampfærgerne. Dette var Noget, som jeg ansaae for paatrængende nødvendigt for at skaffe et bedre Udbytte af det store og vigtige Activ, som ligger i Jernbanerne, og jeg fortryder altsaa paa ingen Maade, at jeg er gaaet ind derpaa, men jeg skal villig erkjende, at der maaskee derved er lagt et vægtigt Lod i den Side af Bægtkaalen, som har bragt den ærede Minister til at afgive den Erklæring, han igaar afgav, og naar man har hjulpet til at skaffe et saadant Resultat tilfæde, saa har man ogsaa en Forpligtelse til at see at hjælpe ud over Banffeltighederne, navnlig de Banffeltigheder, som man først nu faaer at vide ere tilfæde og tildeels ere bevirkede ved det nævnte Resultat. Naar man dernæst seer hen til den Affattelse, Loven nu har faaet ved Udvalgets Indstillinger, ere jo ogsaa Betingelserne, hvorunder denne Skat udredes, meget mindre bebyrdende, end de vilde have været efter det Lovforslag, hvortil jeg væsentlig har taget Hensyn ved mine tidligere Udtalelser. Jeg skal ikke opholde Thinget læn-

gere med at motivere min Stemmegivning, det er jo ikke Noget, der har en særlig Interesse for Thinget, men jeg skylder dog mig selv offentlig at forelægge de Grunde, der have bevirket, at jeg har kunnet afvige fra en, som jeg troede, uforanderlig Beslutning. Der er desuden endnu en Omstændighed, som jeg forglemt at anføre, hvorfor jeg lettere kan gaae ind paa dette Forslag, nemlig efter det Resultat, der kom frem med Hensyn til den Lov, vi igaar behandlede, og navnlig haaber jeg, at der vil blive fastholdt en Forhøielse af de Summer, der skulle være fritagne for at udrede Skatten. Naar dette skeer, vil jeg have mindre Betænkning ved, at det foreliggende Forslag bliver til Lov.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af S. A. Hansen:

„Udvalgets Fleertals Forslag til Lovens Titel forandres saaledes, at „Udredelse af Indkomsskat“ ombyttes med „en overordentlig Skat!“

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

2) Forslag af Udvalgets Fleertal (Clausager, Senger, Hansen, Kjer, Nielsen og Rasmussen):

„Loven gives følgende Affattelse:

„Forslag til Lov
 om
 en overordentlig Skat i Finantsaarene
 1870—72.

§ 1.

For Finantsaarene fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1872 udredes Indkomsskat 2½ Procent af Indtægten. Denne Skat udskrives og indkræves efter Bestemmelserne i Lov indeholdende Reglerne for Udskrivning af Indkomsskat.

§ 2.

Afgivningen af denne Skat indledes den 1ste August 1870.

§ 3.

Skatten forfalder til Betaling for Yderne